

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ ЗА ТИТЕЛ

ТИТЕЛ, МАРТ, 1997, ГОДИНА VIII, БРОЈ 366
ИЗЛАЗИ МЕСЕЧНО, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ГОВОР Др Војислава Шешеља у Земуну на митингу

Према вама су наши пријатељи из Француске, представници неке друге Француске која није бомбардовала српски народ, која не мрзи Србију! Која гаји искрена братска осећања према српском народу. Данас су према вама људи чији су очеви и дедови, заједно са српским војницима, ослобађали Србију и српске земље. Са нама су представници француског поноса, достојанства, поштења, патриотизма... Данас су међу нама представници ове Републике Француске којој је српски народ подигао Споменик захвалности на Калемегдану, у срцу Београда! То су људи чији су предци заслужили да нам наши дедови оставе у аманет поруку: „Волимо Француску као што је она волела нас.“ Ви одавно знате, да ми српски радикали у Београд и Србију не доводимо српске непријатеље, и никад не доводимо оне који су тражили да се бомбардују српска села и градови, српска деца,...Не доводимо оне који су тражили да се бомбардује Београд. Ми, кад контактирамо са политичарима из иностранства не клечимо на коленима, него говоримо усправно, поносно и гордо! Ако неко каже да још немамо много пријатеља, можда их и немамо много, али пријатељи које имамо су одабрани пријатељи! Пријатељи у које се можемо уздати, који мисле као ми, који нас подржавају у нашој борби за опстанак државе и народа, Председник Националног фронта Француске, господин Жан Мери Ле Пен и његови најближи сарадници, господин Доминик Шабош и командант Жак Дор својим приступом у Београду и у Србији, овде у српском Земуну сведоче да има много Француза који не заборављају на пријатељство са Србијом, и којима је Србија на срцу. Наши пријатељи дошли су у једном тешком, можда и пресудном тренутку за српски народ. Левичарски режим СПС-а, ЈУЛ-а и Нове демократије показао је ништа паметно не може да се уради! Доживео је промашај на националном, политичком, економском, социјалном и културном плану. Одавно су неразумном и не-промишљеном политиковом угрожени српски национални интереси. Већ смо остали без много територија, а прети опасност да изгубимо и постојеће територије! У економској сferи и стању, у коме ни једна фабрика не може да ради и послује, и док радници примају плате са закашњењем од по неколико

месеци, и док је већи број радника на принудном одмору-народ све више почиње да стење! Социјална ситуација одише крајњом бедом, а деца су нам одавно гладна. Народ трпи највећу невољу која нас је задесила кроз историју. Тај исти Режим, који је био неспособан да заштити српске националне интересе, који је био неспособан да нас извади из социјалне беде-руши нам правни поредак! Угрожавајући и оно мало тековине које смо тешком муком изборили, рушеви комунистичку диктатуру. Тај левичарски режим оличен је у једном жовеку који је стао на чело изборне листе три левижарске странке-Слободану Милошевићу. Он мора што пре да падне! Он је уздрман! Они су нам отимали посланичке мандате '94, '95 и '96 године. Отимали су нам одборничке кандидате '96. године, и народу је прекипело! Народ не може и неће да толерише ту отимажину. Народ дубоко незадовољан. Неки нас питају, због чега смо подносили тужбу на ову одлуку Градске изборне комисије? Вратили су нам пет мандата, а ми тражимо седам! И хоћемо свих седам, и хоћемо да се до краја поштује закон, а не законитост!

Неко мора да иде у затвор! Или чланови изборне комисије, или судије! Или они који су им дали налоге да крше закон!

Ми мислимо да ће у затвор морати да иду и једни и други и трећи! Питају нас неки: „А што и ви не изађете на улицу?“ ми, бисмо можда и изашли да они нису марширали пред немачком и америчком заставом никад нећемо марширати! Нећемо зато што они изазивају улично насеље, крвопролиће, јер се онда лакше обрачунава на грађанским протестом. Има још много разлога због којих не можемо са њима! Ми српски радикали смо људи домаћини! Ја не могу да изађем на неки протест, па да ми жена неког политичара командује да бацам бомбе или узмем пушку! Моја жена седи код куће и чува децу! Зато браћо Срби и сестре Српкиње, све је очигледније да су се велике силе умешале у садашњу политичку кризу! Али оне не подржавају само једну страну. Они на конопцима као марионере држе и људе из режима левичарских странака и људе из коалиције „Заједно“. Воде рачуна да се режим ослаби, али да још не падне. Зато што Американци нису завршили послове које су започели са левичар-

ским режимом. Хтели би прво Космет. Можда Рашку, Црну Гору, можда Војводину, па да се отарасе тог режима? Да га одбаце на сметилиште историје! Американци неће ни Бинђића, јер је он очигледно немачки човек. Неће ни Драпковића, јер је очито неизбиљан политичар, и не може да буде домаћин у својој кући. Знају они да ни Весна Пешић није ни за шта! Американци жеље латентну кризу док не нађу неког погодног кандидата кога ће наметнути као лидера странке из коалиције „Заједно“. Некога сличног Милану Панићу, Драгославу Аврамовићу, или већ неког ко личи на њих. Е ми то нећемо! Ми хоћемо да што пре падне овај левичарски режим. Хоћемо Слободана Милошевића и левичарске партије да победимо на демократским изборима, а не уличним крвопролићем и пучем! Ми наше синове морамо чувати да спасавају отаџбину, а не да гину на београдским улицама у сукобима политичара! Видите, већ пуних седам година имамо политичке сукобе у Србији.

А ни један политичар није погинуо, зато што су они увек на сигурном. Гину туђа деца, случајни пролазници. Добијају батине. Продубљује се мржња. Једни нападају друге. Туку и ломе кости. Да ли то Србија заслужује? Не заслужује! Ми ове године имамо изборе у Србији, парламентарне и председничке. На тим изборима морамо да срушимо коалицију „Заједно“. На те изборе који се морaju одржати ове године, Српска радикална странка ће опет изаћи самостално! Имаћемо кандидате за све посланике у свим изборним јединицама. Имаћемо свог кандидата за председника Републике Србије. Земун је за нас српске радикале огледна општина! Овде у Земуну ми показујемо како ће то изгледати кад Српска радикална странка буде владала Србијом и српским земљама.

Ми вам никада нисмо обећавали мед и млеко! Ми вам обећавамо реке заноја, много напорног рада, али вам нудимо поштење, правду, законитост! Нудимо вам власт која је сервис грађана и која ће сузбити корупцију. Власт која ће уништити криминал, која ће успоставити правду. Такву власт Србија заслужује. Такву власт ће Србија и имати. шире разне лажи и клевете против Српске радикалне странке, кажу: „Опет сте са соци-

Наставак на страни 2.

јалистима, јер нећете са коалицијом „Заједно“! Ми нећемо ни са једними ни са другима!!! Нисмо хтели у владу са социјалистима ни када смо били у најбољим односима са Слободаном Милошевићем. Поготово нећемо сада када смо остали без Српске Крајине, трећине Републике Српске, када нам је економија потпуно упропашћена, па нам глад царује Србијом! Али, нећемо ни са онима који би да шурују са Милошевићем! Драшковић добио кућу на Кошутњаку, а Милошевић тражи комисију ОЕБС-а. А шта ако комисија ОЕБС-а затражи од Милошевића да врати одборничке мандате, а од Драшковића да врати кућу народу. Јер није Драшковић ту кућу могао да добије са неба. Власт је ту кућу некоме отела, па њему дала. Некоме је власт отела паре, а њему сазидала кућу. Може ли неко за нас радикале да каже да смо се огрешили о свој народ? Или да смо лопови? Може ли неко да каже, да бежимо од свог народа? Ми до три сата ноћу примамо грађане у Земуну. Не само из земунске општине и у већини случајева не можемо да помогнемо, али можемо да саслушамо! Можемо да разговарамо. Да учимо непрекидно који су то народни проблеми.

Каква је народна патња? Да јој налазимо лека. Браћо Срби и сестре Српкиње, време је да Србији сване! А Србији ове године може да сване! Ако јој сване, Србија ће имати пријатеље попут господина Жан Мари Ле Пена, и других искрених патријота широм Европе. Једни кажу: „Ако ви дођете на власт, велике силе ће вас блокирати!“ Није истина! Они блокирају оне који су слаби, нејаки, који се плаше, а кад пред собом имају некога ко ће да удари шаком о сто, да загрми - онда и Запад ћути! А каква је сада ситуација у Србији, странке левог блока и коалиција „Заједно“, прости се такмиче ко ће се више додворити страним силама. Ко ће више испуњавати дејтонске обавезе? Ко ће више направити уступака... Левичари и Милошевић кажу: „Ако ми паднемо нема ко да спроведе Дејтонски споразум“. Вук Драшковић непрекидно обећава да ће одмах испоручити Србе Хашком трибуналу! Бинђић почетком септембра прошле године даде интервју немачком „Шпиглу“. А коме би - него немачким новинама - немачки ђак?! И каже, ако он дође на власт, па се појаве Карадић и Младић, „он ће их одмах ухапсити и испоручити у Хаг!“! Па шта онда ми са њима да

трајимо? Када држимо конференцију за штампу и јавне скупове, шта нам се дешава? Медији под контролом режима објаве само оне делове где нападамо коалицију „Заједно“. Медији под контролом осталих сила, углавном објаве само оне делове где нападамо режим! Човек, да би био правилно информисан, мора све да чита, и да вади реченицу по реченицу, таква нам је нажалост медијска ситуација у Србији. Али ми знамо да и ви наши пријатељи, наши чланови и симпатизери имате поверења у српске радикале. Јер вас никада нисмо слагали и нисмо изневерили. Знате да ћемо ми, српски радикали у лице рећи истину и све оно што ми мислим. Истина је наше најјаче оружје! Са њом ћемо победити. Ни од једног свог циља нећемо одустати. Ми смо једина политичка партија која у свом програму никада ништа није мењала. За нас је наш Програм, наша светиња. Програм ћемо остварити уз вашу помоћ! Србија ће живети животом „достојним човека“! Србија ће процватати. Србијом ће царовати правда, правни поредак, демократија и слобода. Ујединићемо све српске земље и створити велику Србију! Живела велика Србија!

РАДИКАЛИ ПОДНЕЛИ ЗАХТЕВ ЗА РАЗРЕШЕЊЕ МАРЈАНОВА И СЕЛАКОВИЋА

Одборници Српске радикалне странке поднели су Скупштини општине Тител Предлог да се потпредседник С.О. Тител - Марко Селаковић и председник Извршног одбора С.О. Тител - Стеван Марјанов звани Песак разреше дужности. Разлоги овом захтеву су свима у нашој општини добро znani, али није на одмет подсетити читаоце „Велике Србије“ на све дogaђаје везане за конституисање општинске Скупштине.

На новембарским изборима 1997. Српска радикална странка је, на основу поверења бирача, освојила 6 одборничких места у тителској Скупштини општине: три у Мошорину, једно у Шајкашу и два у средишту општине - Тителу. Не треба много речи трошити да би се објаснило, да за овакав изборни резултат Странка може да захвали, пре свега, популярности председника СРС - др Војислава Шешеља и потпредседника Странке - Маје Гојковић и Томислава Николића. Готово идентични резултати забележени су на гласању за посланике Савезног парламента, Покрајинску скупштину и локалне органе власти, не само на територији наше општине, већ у свим местима широм Војводине. То показује да тврдње оних који су после избора променили своја политичка гледишта (боље рећи показали своје право лице) и напустили ставове и Програм СРС, падају у воду, јер мало ко је гласао за кандидата за одборника, зато што се зове Мика или Пера, или зато што је леп или ружан, већ једино зато, што

представља одређену политичку странку или групу странака и зато што ставови те странке или партије одговарају политичким ставовима гласача.

ЛАЖНИ ПРЕДСТАВНИЦИ СРС

Избегавајући да истини погледају у очи, неколицина сада већ бивших чланова Српске радикалне странке, вођене Стеваном Марјановим, званим и знаним у нашем атару као Песак, одлучила је да искористи гласаче СРС и да не питајући никога и не послушавши једногласне одлуке Централне отадбинске управе СРС и вољу народа који је гласао за Српску радикалну странку, ступи у коалицију са политичком групацијом „Заједно“ и формира општинску власт. Кријући од руководства странке датум када је требало да се одржи конститутивна седница нове Скупштине општине, тајно преговарајући са свим странкама у Скупштини општине, одлучили су се за коалицију „Заједно“. Са социјалистима нису хтели само из разлога, што у том случају народ не би могли замајавати причама о опозиционарству, јер би и слепу било јасно да је једина намера Песка и осталих, да пригребе власт и искористе је што више могу. Са коалицијом „Заједно“ увек може да се каже: „Радикали се боре против социјалиста, макар и са коалицијом „Заједно“. А постоји још један разлог зашто Песак није могао са социјалистима - они су већи мајери и преваранти и од њега самог. Коалицији „Заједно“ није ни једног тренутка засметала превртљивост Песка и

његових послушника. Било им је битно једино да узму власт, а да им партнери не буду социјалисти. Није их интересовало ништа друго осим голе власти, као што их ништа друго не интересује ни у осталим општинама. Не занима их ни демократија, ни оздрављење уншттене привреде, ни школство, ни здравство. Једино им је битно да преостму столицу социјалистима и наставе да владају у истом стилу и маниру, као и њихови претходници - социјалисти.

ЗАШТО ЂУТЕ ОДБОРНИЦИ У СКУПШТИНИ ОПШТИНЕ ТИTEL

Види се, дакле, зашто оваква ситуација одговара одборницима коалиције „Заједно“, а поставља се питање зашто одборници СПС-а и ЈУЛ-а ђуте. И њима одговара ова ситуација. Докле год су на власти они који злоупотребљавају народну вољу, исмејавају грађана који су гласали за њих, разните марифетлумима штете општини и грађанима, дотле су „леваци“ (припадници „леве коалиције“) сигурни да их нико неће упитати шта су то урадили са општином Тител у протеклих десетак година власти, где су паре од самодоприноса, зашто ђуте телефони, зашто нема квалитетног превоза до Новог Сада или Зрењанина, зашто ...? Јасно је, после свега и да и јеоима (коалицији „Заједно“) и другима (лево коалицији) одговара овакво стање. Једино не одговара грађанима и српским радикалима. И грађани и Радикали боре се за поштену ласт и одговорну општину.

Основач и издавач: Др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник: Синиша Аксентијевић, заменик главног и одговорног уредника Петар Димовић

Адреса окружног одбора СРС 21000 Нови Сад, Кеј жртава фашизма 2

Новине „Велика Србија“ уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање бр. 1104 од 5. јуна 1991. По мишљењу Министарства за информисање бр. 413-01-551/91-01 „Велика Србија“ је производ из Тарифног броја 8, став 1. тачка 1 алинеја 10, за чији промет се плаћа основни порез по стоти од 3%.

тог круга избора глат прешла из руку левих у руке још левијих. И сами изне-нађени изненадним развојем догађаја новосадски лидери СПО-а и Демократске странке прве дане своје владавине потрошили су на организовање протестних демонстрација „самих против себе“. Сва срећа да су моји суграђани паметни, читали су и позициону и „опозициону“ штампу, гледали сателитске канале, па им није падало на памет да излазе на улице, јер су добили оно за шта су и гласали. Али, да су знали шта их чека?

Сигурна сам у то да Новосађани сигурно нису гласали за градоначелника и његову камарилу, који су, уместо да су прионули на посао мењања свега што није ваљало док су социјалисти владали градом, држали младе говоранџије са балкона (балкони су им изгледа у крви) и обраћали се својим малобројним члановима странака и случајним пролазницима поред зграде тзв. владе општине. Нити је неко свој глас дао људима који свакодневно јуре градом у (некад) и више од дводесетак аутомобила. То су они људи који су држали говоре и који су успевали једино да увесељавају пешаке и нервирају остale возаче. Градске улице нису успели да блокирају, а сврху тих протеста нико није разумeo. Власт су добили на послужавнику. И шта сад? Најгоре је што ни они („Заједно“) не знају ни сами.

„ДИ ЈЕ“ И „ЂЕ ЈЕ“
Једино што знају то је да се труде да направе раздор међу самим Новосађанима. Поделе на староседеоце и придошлице одмах су активиране. Почело је пребројавање ко је рођен у Новом Саду, ко је дошао, али и које године је дошао. Није ми јасно само са којим правом то покрећу баш људи који се тренутно налазе на челним местима Скупштине и Извршног одбора Новог Сада, када ниједан од њих није рођен у граду у којем форсирају те поделе. Челници владајуће коалиције се толико труде да све одраде што им лидери њихових странака наложе да ураде (а они упутства добијају опет од својих спољних налогодаваца) да долазе у скоро комичне ситуације. Тако Личанин, Црногорац итд. деле, у многобројним интервјуима које ових дана у изобиљу дају, становнике српске Атине на „ди је?“ и „ђе је?“ Ја као и већина у граду, у коме волим да живим, разлику не скватам, као што нисам разумела ни разлог оснивања најновијег такси удружења под називом „Војвођани“. Оснивачи примају у своје

удружење само оне чланове који су рођени на територији Војводине, али и њихови родитељи, бабе и деде. Знам да никада нећу ући у возило овог удружења, иако сам по неким њиховим критеријумима Војвођанка и требало би да скачем од среће што смо добили таксисте са тако племенитим пореклом. Препоручујем творцима овог удружења да буду доследни у свом „чистунству“ и да уведу критеријуме и за муштерије. Апсурд је да „одабрани“ возачи примају („ће ти је то“) новац од „неодабраних“ муштерија. Зар не?

БЛИСКИ СУСРЕТ СВИЛАР - ПЕРОШЕВИЋ

Тако размишља и ради новоустоличена власт и „први људи“ Новог Сада. А, проблеми бивших владајућих социјалиста и реформиста не нестају, већ расту неспособношћу Вукових и Ђинђићевих новосадских пулена. Касе су и даље празне, толико најављивано рушење медијске блокаде, наравно, да није ни започето, није покренут ни најобичнији билтен активности „општина“ (ако „активности“ уопште имају). Иако су гласачи, жељни промена корумпираних директора, гласали за „заједнаше“, ови им нису након избора чак ни ту жељу испунили. Можда је ту тајна олаке предаје социјалиста коалицији „Заједно“. Уосталом, тешко бледи слика виђена на РТС-у срдачног (и више од тога) сусрета (одмах по завршетку избора) градоначелника Свилара и главнокомандујућег социјалисте у Војводини Бошка Перошевића.

Првих „сто пробних“ дана „Заједно“ на власти ништа ново и ништа добро није Новом Саду донело. Али ће натерати бираче да на наредним изборима знају не само шта неће, него и шта хоће и шта ком ко нуди. Не сећам се да сам програм за град Нови Сад видела, ни пре ни после избора. Сада ни не морају да нам га показују, требало би, ако га имају, већ увек да га примењују. Ако уопште коалициони партнери могу око нечега да се договоре, јер јавна је тајна да је коалиција у распаду и да је Ђинђић и Драшковић у Београду на мишице одржавају.

Како то у пракси изгледа, илуструјемо пример свађе СПО и демократа да ли да се Нови Сад украси почев од Нове године или од католичког божића, новим увозним лампионима (од чијих паре). Да би страсти смирили, Зоран и Вук су послали депешу: Украсите улице за 8. март! Дакле, ни по бабу ни по стричевима!?

Маја Гојковић

Ових дана ме често представници седме сице питају како изгледа политичка разгледница Новог Сада марта 1997. године. Да сам фотограф у свет бих слала парче црног картона на коме би писало „Нови Сад и даљи ноћи“, али пошто пишем мој опис може да буде сажет у једну једину реченницу и да тиме буде речено све. У Новом Саду ништа ново! Вероватно да би се разликовали од Земуна, у коме је опет све ново, наравно у позитивном смислу речи.

Зашто мој град ћути? Да ли су у тишину поведени разочарани џибом избором да град води коалиција „Заједно“ или је нешто друго у питању. Али, прошло је већ фамозних стотина који се свуда у свету, дају новој власти да почне да испуњава барем делић предизборних ватрених обећања, на основу којих се и задобијају доверје гласача. Да је мене неко нешто питao већ првих секунди владавине коалиције „Скупа“ ја бих знала да ће они владати исто првог као и стог дана. Дакле, како? Никако? Социјалисти нису желели да пониште изборе у Новом Саду. Или се нису у оној новембарској збрци селили тога, или су одлучили да овај град поклоне опозицији (у договору или са лидерима СПО и демократа) или су хтели да главни град Војводине послужи као огледно добро на којем ће „сви скупа“ показати сву своју неспособност да управљају градом какав је овај наш.

САМИ ПРОТИВ СЕБЕ

Који је од ових разлога код социјалиста превагнуо не знам (морају да, као и остали, сачекам време отварања разних тајних архива), али власт у Новом Саду је првог дана по објављивању резултата дру-